

Dlaczego nie jedziemy do Paryża

W dniu wczorajszym zamieściliśmy notę Rządu polskiego, wręczoną 9-go bm. ambasadorom Wielkiej Brytanii i Francji w Warszawie. Nota polska zawiera odpowiedź na zaproszenie na konferencję w Paryżu. Odpowiedź odmowna.

Dlaczego nie jedziemy do Paryża? Dla czego Rząd polski odmówił udziału w konferencji paryskiej?

Czyżby Polskę nie interesowały sprawy odbudowy gospodarczej Europy? Czyż nie potrzebna nam jest pomoc po tych straszliwych zniszczeniach, którymi dotknięty został nasz kraj w wyniku napaści niemieckiej?

Nie. Niewątpliwie zainteresowani jesteśmy jak najbardziej odbudowa gospodarcza wszystkich naszych bliźszych i dalszych sąsiadów europejskich. Rozumiemy dobrze, że im prędzej odbudują się gospodarczo zniszczone przez Niemców kraje europejskie, tym bardziej ożywione będą z nimi stosunki handlowe, tym szybciej i łatwiej poidzie nam odbudowa naszego własnego kraju.

I Rząd nasz, i my wszyscy, w pełni doceniamy znaczenie pomocy, jakiej mogłaby udzielić nam zagranica dla przyspieszenia dzieła odbudowy gospodarczej naszego kraju, który w walce nie tylko o swoją własną niepodległość, lecz i w imię interesów naszych Aliantów, złożył tak wielką ofiarę krwi i swego dobytku narodowego na ołtarzu wspólnego zwycięstwa.

Doceniamy znaczenia pomocy zagranicy. Nasz Rząd ubiegał się o taką pomoc w wielu krajach. W szeregu wypadków uzyskaliśmy już taką pomoc czy to w formie kredytów (Szwecja, Szwajcaria, USA), czy to w formie pożyczek na dłuższy termin (pożyczka w zlocie w ZSRR). Nie ulega wątpliwości, że przydałyby nam się kredyty i pożyczki jeszcze większe.

Dlaczego więc nie jedziemy do Paryża? Dlaczego Rząd nasz odmówił udziału w konferencji?

Dlatego, że nie miała to być konferencja równych w swych prawach państw, ale raczej zebranie, na którym przedstawiciele Anglii i Francji, działający na polecenie Stanów Zjednoczonych, jako ich swoiści „treuhaenderzy“ (powiernicy), na Europie mieli PODYKTOWAĆ pozostałym państwom europejskim warunki, na których mogłaby być udzielona im taka lub inna pomoc. Jak stwierdza nota Rządu polskiego „w przystających dokumentach stanowisko Rządów zapraszających zostało postawione w sposób wyłączający z góry wszelkie poprawki i zmiany, zarówno w strukturze jak i w samym składzie mającej powstać organizacji“.

A wśród warunków, które chciano poddyktować nam, był w szczególności i taki, który miał wymusić na Polsce zgodę na zapomnienie o agresji niemieckiej, na zapomnienie o należnych nam odszkodowaniach ze strony Niemiec i nasze uznanie, że niema pilniejszej sprawy w Europie niż... odbudowa gospodarcza Niemiec.

Czy mógł by się znaleźć taki Polak, który tego rodzaju warunki mógłby podpisać?

Wystarczy postawić to pytanie, aby zrozumieć słuszność stanowiska Rządu polskiego w sprawie konferencji paryskiej.

Nasz Rząd słusznie stanął na stanowisku, że

„odbudowa gospodarcza Niemiec nie może w żadnym wypadku odbyć się przed, albo też kosztem gospodarczej odbudowy ofiar agresji niemieckiej. Polska, wielokrotna ofiara nie-

mieckiej napaści nie może brać udziału w konferencji, której wynik mógłby się przyczynić do odrodzenia niemieckiej zaborczości“.

Uważamy również za niedopuszczalne proponowane przez rządy angielski i francuski formy organizacyjne, uważamy za niedopuszczalne, że mający powstać na konferencji tak zwany Komitet Współpracy, w którym głos decydujący miały by Anglia i Francja i stojące za ich plecami Stany Zjednoczone Ameryki, mógł by narzucać bez pytania o zgodę zainteresowanego państwa takie lub inne dyspozycje gospodarcze, a co za tym idzie i polityczne, które mogłyby w sposób istotny naruszać interesy narodowe tego państwa.

Naród polski nie chce, aby decydowano w jego sprawach bez niego. Naród polski nie chce zrzekać się swoich praw suwerennych na czyją by to nie było rzecz, zwłaszcza w tym wypadku, gdy mogło to być skierowane przeciwko interesom naszego narodu.

Żywimy również uzasadnioną obawę, że próba przejęcia przez proponowaną nową organizację prawa decyzji o losach Niemiec nie tylko była by wyraźnym

pogwałceniem zasad Umowy Poczdamskiej, ale godzi również w zasadę jedności czterech wielkich mocarstw. Kryje to w sobie groźbę dla pokoju, który opiera się o jedność i współpracę czterech wielkich mocarstw, pokoju, którego tak lakna narody Europy.

Rząd i naród polski pełen jest troski o odbudowę jak najszybszą naszego kraju i Europy. Ale droga do tej odbudowy, drogą najsprawiedliwszą widzimy jedynie w najwydatniejszej pomocy dla krajów doświadczonych ciężko agresją niemiecką, i, która, jak mówił premier tow. Cyrankiewicz, „nie nosi w zarodku elementów powtórnego zwycięstwa równo wagi europejskiej na rzecz hegemonii Niemiec — lecz ugruntuje trwały pokój i bezpieczeństwo“.

Trwały pokój, bezpieczeństwo i nietykalność naszych granic, możliwość racjonalnego rozwoju gospodarczego — oto są te naczelne zasady naszej polskiej racji stanu, którymi kierujemy się przy pobieraniu naszych decyzji. I nie dziwnego, że całe społeczeństwo polskie solidaryzuje się ze stanowiskiem Rządu polskiego w sprawie konferencji paryskiej.

Polska nadal wiąże swoje nadzieje z Organizacją Narodów Zjednoczonych, ze wzmocnieniem swoich obrotów gospodarczych z innymi krajami i liczy na swe przyjaźnie i sojusze. Polska docenia te pomoce, jaka otrzymała ze strony Wielkiego Narodu Amerykańskiego, z którym łączy nas sięgające stuleci przyjaźni i sympatii i sojusz w czasie ostatniej wojny.

Polska wierzy, że znajda się inne słuszniejsze i sprawiedliwsze formy i drogi okazania pomocy i nam i innym dotkniętym wojną krajom. My ze swej strony nie będziemy szedzić wysiłków w tym kierunku.

Polska, mówiąc słowami premiera tow. Cyrankiewicza, pragnie

„odbudowy Europy, która najpełniej wyzwoli wszystkie twórcze siły szczerze pokojowych narodów Europy na podstawie dobrowolnej koordynacji z pełnym poszanowaniem wzajemnym godności i suwerenności politycznej i gospodarczej, z szczerym dążeniem do zacieśnienia stosunków między Europą i Ameryką“.

Edward Uzdanski.

ONZ nie wyśle obserwatora na konferencję paryską

Do Paryża nie jada: — Czechosłowacja, Jugosławia, Węgry i Bułgaria

Trygve Lie

WASZYNGTON, (Obsl.wł.) SEKRETARIAT GENERALNY ORGANIZACJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH POSTANOWIŁ NIE WYSYLAĆ SWEGO OBSERWATORA NA KONFERENCJĘ W PARYŻU.

BUDAPESZT PAP. Rząd węgierski postanowił na czwartkowym posiedzeniu, że nie przyjmie zaproszenia na konferencję paryską. W komunikacie, wydanym w tej sprawie, węgierska agencja prasowa stwierdza, że jednym z powodów odmowy udziału w konferencji, jest fakt, iż nie będą w niej uczestniczyć wszystkie wielkie mocarstwa. Przedstawiciele wszystkich trzech partii koalicji rządowej wypowiedzieli się przeciwko

przyjęciu zaproszenia jeszcze na posiedzeniu odbytym przed zapadnięciem decyzji rządu.

BELGRAD PAP. Minister spraw zagranicznych Stanoje Simicz wręczył w środę wieczorem ambasadorom brytyjskiemu i francuskiemu w Belgradzie notę, w której rząd jugosłowiański oświadcza, iż nie weźmie udziału w konferencji dla dalszej dyskusji nad planem Marshalla, zwołanej na dzień 12 lipca do Paryża.

Nota stwierdza, że projekt, który będzie dyskusowany na tej konferencji umożliwia pewnym mocarstwom daleko idące ingerencje w życie gospodarcze państw europejskich. Ta możliwość ingerencji zagraża suwerenności i niezawisłości gospodarczej państw europejskich. Następnie nota jugosłowiańska stwierdza, że projekt przewidyuje udział przedstawicieli Niemiec zachodnich w podkomisjach gospodarczych. Nota wyraża zdumienie, że traktuje się kraje, które padły ofiarą agresji niemieckiej i Niemcy w jednaki sposób.

PREMIER KLEMENT GOTTWALD

PRAGA PAP. — Czechosłowacka agencja prasowa zakomunikowała w czwartek wieczorem, że rząd czechosłowacki na nadzwyczajnym posiedzeniu odbytym w dniu 10 bm. postanowił jednomyślnie odwołać swój udział w konferencji paryskiej.

W uzasadnieniu swej decyzji rząd czechosłowacki podał, że szereg państw Europy środkowej i wschodniej, a w szczególności wszystkie państwa słowiańskie z którymi Czechosłowacja łączy ścisłe więzy współpracy gospodarczej i politycznej, oparte na traktatach, nie przyjęły zaproszenia na konferencję. W tych warunkach udział Czechosłowacji w konferencji paryskiej mógłby być interpretowany jako akt skierowany przeciwko przyjaznym stosunkom z jej sojusznika-

Odwrot wojsk Czang-kai-szeka

Wojska komunistyczne prą w głąb prowincji Kiangsu

LONDYN PAP. Agencja Reutersa donosi o nowych sukcesach wojsk komunistycznych w Chinach. W prowincji Shantung 2 kolumny wojsk komunistycznych zbliżają się w szybkim tempie do Tsoo Chuang — dużego ośrodka przemysłu węglowego.

W południowej części tej prowincji 2 inne kolumny posuwają się w kierunku Hsu Chou — ważnego centrum administracyjnego, położonego w północnej części prowincji Kiangsu.

Zgon gen. Żeligowskiego

LONDYN PAP. Dnia 8 lipca zmarł w wieku 82 lat generał Lucjan Żeligowski. Przyczyną śmierci był udar serca. Pogrzeb śp. gen. Żeligowskiego odbędzie się w końcu bieżącego tygodnia na koszt Państwa Polskiego.

Jak wiadomo, gen. Żeligowski zamierzał w sierpniu br. powrócić do Polski, licząc, że zdrowie i siły na to pozwolą.

Święto 22 lipca - świętem radości

Łódzki Komitet Organizacyjny opracował już program uroczystości w rocznicę Manifestu Lipcowego

Tegoroczny obchód święta wyzwolenia w dniu 22 lipca nosić będzie charakter radości, w której wszyscy mieszkańcy naszego grodu dadzą upust swoim uczuciom z racji przypadającej rocznicy wyzwolenia naszego kraju.

W obecności przedstawicieli władz miejskich, uniwersytetu, kuratorium, organizacji politycznych, społecznych, gospodarczych i kulturalnych, na konferencji zwolanej dla ukonstytuowania Komitetu Organizacyjnego, Prezydent Miasta, tow. Stawiński przedstawił projekt obchodu Święta Wyzwolenia.

Dnia 21 lipca w wigilię święta, odbędą się we wszystkich zakładach pracy i instytucjach uroczyste akademie, na których zostaną wygłoszone przemówienia okolicznościowe. Ponadto odbędzie się jedna centralna akademia z udziałem Miejskiej Rady Narodowej i Zarządu Miejskiego. O godz. 22-ej odbędzie się capstrzyk przy udziale wojska i organizacji młodzieżowych.

We wtorek dnia 22 lipca całe miasto, ulice, place, domy mieszkalne i sklepy udekorowane zostaną chorągiewkami i sztandarami narodowymi. Ulica Piotrkowska zostanie zamknięta dla ruchu kołowego, a kawiarnie, restauracje i cukiernie wystawią stołki na ulicę i zorganizują konsumcję na wolnym powietrzu.

Polskie Radio nadawać będzie przez cały dzień bez przerwy utwory muzyczne, które transmitować będą wszystkie głośniki w mieście.

Posiadacze aparatów radiowych proszeni są o wystawienie aparatów w oknach mieszkań, celem udostępnienia muzyki jak największej ilości obywateli.

W różnych punktach miasta grać będą orkiestry i odbywać się będą tańce oraz występy artystów na wolnym powietrzu.

We wszystkich parkach zostaną zorganizowane zabawy ludowe. Kluby sportowe urządzają imprezy sportowe dostępne dla każdego. Kina i teatry grać będą bez żadnych opłat a wieczorem około godz. 22-jej wyświetlane będą filmy na wolnym powietrzu.

Powszechna Spółdzielnia Spożywców oraz „Społem” podjęły się zorganizować tanie lotne bufety z lodami i napojami chłodzącymi.

Centralne Zarządy przemysłowe i poszczególne organizacje gospodarcze przystąpią do zorganizowania punktów ulicznych, na których wystawione będą

Śmierć dowódcy partyzantów hiszpańskich

PARYZ PAP. Biuletyn Informacyjny hiszpańskiej partii komunistycznej donosi o zamordowaniu przez gwardię cywilną szefa partyzantów okręgu Cordoby — Juliana Caballero. Podczas kilkudniowych walk w okręgu Villaviciosa Caballero dostał się do niewoli. Gwardia zgodnie z okólnikiem władz frankistowskich, zamordowała jeńca. Caballero prowadził akcję partyzancką przez 8 ostatnich lat. Był on twórcą pierwszych oddziałów „Guerillos” w Cordobie.

tablice graficzne, obrazujące osiągnięcia naszej gospodarki w przeciągu ostatniego okresu. Samochody z takimi tablicami będą również krążyć po całym mieście.

Wszystkie zabawy i uroczystości zakończą się o godzinie 24-tej.

Ze względu na okres żniw — wieś polska obchodzić będzie święto Odrodzenia

Polski już w niedzielę — dnia 20 lipca. Powiatowe komitety obchodu święta już przystąpiły do organizacji uroczystości, zabaw ludowych, występów artystycznych itd.

Tak więc w dniu święta Wyzwolenia wszyscy obywatele, starzy i młodzi manifestować będą swoją radość z okazji odzyskania wolności.

Ministrowie czechosłowaccy u generalissimusa Stalina

MOSKWA PAP. Agencja TASS donosi, że prezes rady ministrów ZSRR — Stalin, oraz minister spraw zagranicznych, Molotow, przyjeżdżają na audiencję czechosłowackiego premiera Gottwalda, ministra spraw zagranicznych

Masaryka i ministra sprawiedliwości Drtina. Obecni na audencji byli: ambasador czechosłowacji w ZSRR — Gorak, generalny sekretarz czechosłowackiego ministerstwa spraw zagranicznych — Heierich oraz charge d'affaires ZSRR w Pradze — Boerow.

Za złoto Andersa sprzedawali ojczyznę

Drugi dzień procesu organizacji szpiegowskiej „Liceum”

WARSAWA PAP. — W drugim dniu procesu grupy wywiadowczej „Liceum” pierwszy zeznawał osk. Pacyński, były wicedyrektor Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie.

Oskarżony oświadcza, że z powodu trudnych

warunków w młodości nie miał czasu zajmować się polityką i dlatego uległ łatwo ideologii zbliżonej do hitlerowskiej. Prace konspiracyjne rozpoczął oskarżony w roku 1940, przechodząc szybko do służby w wywiadzie AK. Prowadził wówczas

wywiad gospodarczy zerwany po powstaniu. Kontakt z AK oskarżony nawiązał w roku 1945 po spotkaniu się z oskarżoną Haliną Dunin. Przez nią poznał inż. Zieleniewskiego a następnie Żuka, z którym omówił wznowienie pracy wywiadowczej, sądząc, że chodzi tu o dalsze prace w AK. Oskarżony przyznaje, że prowadził wywiad gospodarczy, na szkodę Państwa Polskiego. Tymczasem uległ legatowi propagandzie „londyńskiej”, podającej w wątpliwą suwerenność Polski oraz tym, że ulat „rządowi londyńskiemu”.

Oskarżony wylicza następnie dokumenty i materiały, jakie zebrał i przekazał wywiadowi „Pralni” a następnie „Liceum”. Chodzi tu między innymi o kilkanaście ważnych międzynarodowych umów gospodarczych.

Emigracyjne ośrodki dyspozycyjne określa oskarżony jako zespół ludzi przypadkowych, budujących swój autorytet na tysiącach współtowarzyszów, których powstrzymują od powrotu do kraju. Odcięcie od kraju powoduje rozkład emigracji, która staje się narzędziem w obcych rękach. Podobnie i „Liceum” stało się takim instrumentem.

Umowa radziecko-bułgarska o wymianie handlowej

SOFIA PAP. W Sofii podano w czwartek do wiadomości, że w Moskwie została podpisana nowa umowa handlowa między Bułgarią a Związkiem Radzieckim, przewidująca

całkowitą wymianę towarów wartości 87 milionów dolarów. Jest to już trzecia umowa handlowa ze Związkiem Radzieckim poczynając od roku 1944. Bułgaria eksportować będzie głównie tytoni w zamian za maszyny.

Szwedzko-norweska współpraca w dziedzinie badań atomu

SZTOKHOLM PAP. Dziennik „Stockholms Tidningen” donosi z Oslo, że prawdopodobnie propozycja szwedzka skierowana do Norwegii w sprawie współpra-

cy nad badaniami atomowymi, zostanie przyjęta. Projekt przewiduje, iż Szwecja dostarczać będzie uranu, a Norwegia ciężkiej wody.

Uroczysta akademia w Łodzi w rocznicę zburzenia Bastylii

Zarząd Główny Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Francuskiej w Łodzi organizuje w niedzielę, 13 bm. z okazji obchodu święta narodowego Francji uroczystą akademię, która odbędzie się w auli Uniwersytetu Łódzkiego przy ul. Narutowicza 68 o godz. 11.30.

Na program akademii złożą się: słowo wstępne prof. dr. Jerzego Jakubowskiego, odczyt „Speł-

no-gospodarcze to Wielkiej Rewolucji Francuskiej” prof. Włodzimierza Dzwonkowskiego, — odczyt „Franciszek Klauzusz Łazowski, wódz sankiulotów paryskich podczas rewolucji francuskiej” dr. Witolda Łukasiewicza oraz odczyt „Rewolucja a doba dzisiejsza” dr. Marcelo Matray. W części artystycznej wezmą udział Cecylia Węgrzynowska (śpiew) i Zbigniew Szymonowicz (fortepian).

LEONARD LISIŃSKI

Komendant Straży Przemysłowej i Przewodniczący Rady Zakładowej Łódzkich Zakładów Cewek Przędzalniczych

po krótkich a ciężkich cierpieniach zmarł dnia 8 lipca 47 r.

Wyprowadzenie zwłok z kaplicy Cmentarza Katolickiego przy ul. Ogrodowej odbędzie się dnia 11 lipca 1947 r. o godz. 18-tej.

W zmarłym tracimy nieodżałowanego pracownika i kolegę.

DYREKCJA — RADA ZAKŁADOWA I KOLEDZY

Dziś PREMIERA!

Nowy film radziecki wykonany w Jugosławii

W górach Jugosławii

Reżyser: A. ROOM

Muzyka: J. BIRIUKOW

z udziałem: I. BERSENIWA, N. MORDWINOWA, T. LIKARA oraz szeregu aktorów jugosłowiańskich

Produkcja: „MOSFILM”

Bilety bezpłatne i passe-partout ważne od poniedziałku 14 lipca br.

KINO

Teatru

Piotrkowska 108

KINO

Stylowy

Kilńskiego 123

„Bezinteresowność“ wodzów faszyzmu w świetle liczb

Mussolini i Hitler pozostawili finanse w ruinie

Kosztowne dyktatury — Szastanie fortunam — 700 miliardów hitlerowskich dolarów

Gloryfikatorzy „wodzów“ faszystowskich, wysławiając ich zalety i cnoty, na jednym z pierwszych miejsc zwykli byli stawiać właściwą rzekomo tym „wodzom“ cnotę bezinteresowności. Wszystkie co czynili dyktatorzy, czynili jakoby wyłącznie dla ludu, dla narodu, sumy, które wydawali, szły zawsze i tylko na potrzeby państwa, publiczne. Dla siebie nie chcieli nic: gotowi byli niemal żywić się wodą źródłaną i korzonkami lesnymi, wyrzekając się wszelkich dóbr i uciech tego świata.

Była to, oczywiście, biega grubym ściąganiem. Po upadku faszyzmu we Włoszech i Niemczech wychodzą na jaw fakty niezbitne, świadczące właśnie o tym, jak kosztowna są dla narodów rządy dyktatorskie i jak szeroko — w cieniu totalizmu — pociągały one „wodzowie“.

Gdy Mussolini szedł do Szwajcarii, nadszedł kilkadziesiąt ciężarów skrzyniami, zawierającymi, obok miliardów franków włoskich, waluty zagraniczne, srebrny złota, kosztowności wszelkiego rodzaju, drogie kamienie, dzieła sztuki itd. itd. Stracony „wódz“ zamierzał tym sposobem wywieźć za granicę zarówno mienie „prywatne“, jak i państwowe, które również uważał za własne. Musiał się też liczyć z tym, że uciekając z sobą ostatnią kochankę — Klarę Petacci, a kochanki Mussoliniego kosztowały naród włoski bardzo drogo. Związczała ją Klara była, podobno, nienasycona. Skarby wywożone przez Mussoliniego, w związku z ucieczką go po drodze i straceniem, uległy częściowo zaginięciu i rozproszeniu. Sprawa ta nie jest dotychczas zamknięta ani wyjaśniona; bezsporny jest tylko sam zamiar wywieżenia skarbów, bezsporne są poczynione w tym celu — w kwietniu 1945 r. — przygotowania.

Obecnie wydano w Berlinie bardzo ciekawa książka, ilustrująca „bezinteresowność“ Hitlera i jego wiernych paladynów. Książkę napisał Karol Brammer, a tytuł jej brzmi: „Tak żyli oni — 700 miliardów dolarów hitlerowskich“. Jak wynika z tego szczegółowo opracowanego dzieła, dochody „fuhrera“ wynosiły rocznie 25 milionów marek. Jest to o parę milionów więcej, niż tzw. lista cywilna Wilhelma II, który zresztą utrzymywał z niej dwór, liczący kilkadziesiąt osób. W ciągu dwunastu lat „bezinteresowny“ Hitler wydał na swe osobiste potrzeby ogromną sumę 305 milionów marek, tj. ok. 60 milionów dolarów. Na rok 1945 hitlerowski „parlament“ przyznał „fuhrerowi“ — 40 milionów marek, których już na szczęście nie zdążył konsumować.

Hitler miał, jak wiadomo, manję wznoszenia monumentalnych budynków, co kosztowało skarbnicę niemiecką setki milionów. Tak np. nowy Urząd Kancelarski w Berlinie kosztował 100 milionów marek, „Dom Dyplomatów“ — 180 milionów. W latach 1942—43 wydano na „koszty osobiste“ i rzeczowe do dyspozycji Adolfa Hitlera — 845 milionów marek!

W odpowiedniej proporcji używali sobie po-

mniej „wodzowie“ hitlerowskiej Rzeszy. Na zbudowanie swej słynnej rezydencji myśliwskiej „Kehring“ wydał Goering z góra 50 milionów marek. Goebbels — na umeblowanie swych apartamentów służbowych — wydał 2 i pół miliona marek, a za artykuły w tygodniku „Das Reich“ otrzymywał rocznie piękna sumkę — 300 tysięcy marek.

Nie będziemy mnożyć cyfr i przykładów. Te, które przytoczyliśmy, świadczą dostatecznie, jak

wygląda na prawdę rzekoma „bezinteresowność“ faszystowskich „wodzów“ i jakich grabieży potrafią oni dokonywać na finansach państwa i zasobach narodowych. Toteż jest już rzeczą niekrytyczną, że upadkowi każdej dyktatury faszystowskiej towarzyszy nieuchronnie zupełny chaos gospodarczy, którego jednym z objawów są przeróżne pustki w skarbie państwa. Takie są skutki dyktatorskiej „bezinteresowności“!

B. D.

Wyroby Polski go Przem. Metalowego dla Turcji i Bułgarii

Po kilkumiesięcznych rokowaniach, prowadzonych przez kierownika wydziału eksportowego „Polimexu“, inż. Wojniewicza, sfinalizowane zostały transakcje eksportowe dla Turcji i Bułgarii.

Turcji dostarczymy 14 tysięcy ton rur wodociagowych dla miasta Stambułu w terminie dwuletnim. Zamówienia te otrzymaliśmy po odbyciu przetargu w którym udział brali referenci angielscy, czescy, węgierscy.

Bułgaria zamówiła 10 lokomotyw wąskotorowych dla miasta Sofii dostarczymy 5 tysięcy rur wodociagowych. Termin dostaw bułgarskich: dla lokomotyw 2 lata, dla rur wodociagowych około roku. Wartość transakcji z Bułgarią wynosi 1,2 mil. dolarów.

Sojusz złej woli i szkodnictwa

Popisy „szeptanej“ propagandy

szkodliwe kary za plotkarsko i gadulstwo

Trybunał Sąd Wojskowy w Poznaniu rozpatrywał sprawę o szerzenie fałszywych i szkodliwych plotek. W wyniku rozprawy skazany został Uszko Władysław, kierownik szkoły powszechnej w Poznaniu na 5 lat więzienia z pozbawieniem praw obywatelskich na 3 lata. Dwóch innych oskarżonych skazanych zostało na 4 i na 2 lata więzienia.

W Gdańsku za szerzenie wiadomości dywersyjnych oraz za kolportowanie różnych bzdurnych

i kłamliwych plotek, skazana została niejaką Maciejewska na 10 lat a inni współoskarżeni na 6 i na 3 lata więzienia.

Opinia publiczna, która oddawna z oburzeniem patrzyła na harce plotki w kraju naszym, przyjęła wyroki te z wielkim zadowoleniem. Nie jest u nikogo tajemnicą, że od chwili odzyskania niepodległości szaleje wśród nas pełna złośliwości propaganda szeptana. Najbardziej nieprawdopodobne, najbardziej idiotyczne i podle plotki opo-

wiada się w kawiarni, w sklepie, na ulicy, w tramwaju, w wagonie kolejowym itp.

Uprawiają tę „sztukę“ i „zawodowcy“ i „amatorzy“.

„Zawodowcy“ działają w ramach akcji „O“ („akcja oplukiwania“) zalecanej przez emisariuszy bankrutów londyńskich i wysunięte czujki obcych wywiadów. Celem akcji „O“ jest, jak wiadomo, oczernianie kierowników naszego życia politycznego i gospodarczego, podrywanie zaufania do rządu i do jego działalności, sianie zamętów i niepokoju, przeszkadzanie w stabilizacji. Również szerzenie alarmów wojennych należy do codziennych „obowiązków“ reakcyjnych agitatorów.

Obok „zawodowców“, działających bezpośrednio pod wpływem inspiracji z zagranicy uprawiają „sztukę propagandy szeptanej“ zawodowcy innego kalibru. Proces gdański ujawnił, że oskarżeni, szerzący kłamliwe plotki mieli na celu spowodowanie chwilowej zwyżki cen na artykuły pierwszej potrzeby i wykorzystanie tej zwyżki dla zbycia po cenach spekulacyjnych większej partii artykułów spożywczych. Tego rodzaju spekulanci, nie grzeszący zresztą zbyt serdecznym stosunkiem do dzisiejszej rzeczywistości działają w tym wypadku może i nieświadomie ale bądź co bądź zgodnie z zaleceniami wrogich Polsce ośrodków dyspozycyjnych.

Poza osobami, szerzącymi kłamliwe wieści ze względów, że tak powiem, zawodowych, istnieją w Polsce ludzie, zajmujący się tymi sprawami z pobudek „amatorskich“. Lekkomysłność, chęć pochwalenia się „oryginalnymi informacjami“, nuda, gadulstwo i Bóg wie co jeszcze stają się bodźcem, skłaniającym ludzi skądinąd porządnym do opowiadania względnie powtarzania z słyszanych niestworzonych historii. Ludzie ci nie zdają sobie sprawy ze skutków swojego gadulstwa i sami nie wiedząc kiedy włączają się do reakcyjnego mechanizmu szeptanej propagandy, stając się kółkiem zbrodniczej maszyny.

Brak wyraźnej złej woli nie zmienia rzeczywistości i „amatorzy“ niezależnie od swoich intencji stają się przyczyną niepotrzebnego zamieszania i niepokoju wśród społeczeństwa.

W dzisiejszych czasach, gdy naród cały zespala swe siły w walce o odbudowę kraju, staje się obrona przed plotką postulatem, dyktowanym przez instynkt samozachowawczy narodu.

Dlatego — powtarzamy — przyjęło społeczeństwo wyroki w Poznaniu i w Gdańsku z uznaniem i dlatego plotkarze jakiegokolwiek by nie byli autoramentu niechaj nie liczą na pobłażliwość. Lem.

Przed nowym sezonem teatralnym

Tuż przed rozpoczęciem nowego sezonu teatralnego

Ministerstwo Kultury i Sztuki mianowało dyrektorem teatru państwowego w Katowicach plk. Władysława Krasnowieckiego, wicedyrektora Teatru Wojska Polskiego w Łodzi.

Plk. Krasnowiecki zrzekł się nominacji i pozostanie nadal na obecnym stanowisku.

Dotychczasowy dyrektor administracyjny Teatru Wojska Polskiego Władysław Meller obejmie od przyszłego sezonu wraz ze znakomitym poetą Julianem Tuwimem dyrekcję Teatru Nowego na Mokotowie w Warszawie.

Jadwiga Jaraczowa wraca na scenę

Jest to największy teatr w Polsce, obliczony na 1600 miejsc.

Jadwiga Jaraczowa, wdowa po znakomitym artyście, po dłuższej przerwie powraca na scenę. Od nadchodzącego sezonu została zaangażowana do teatrów miejskich w Warszawie.

Hanka Jaraczówna współpracuje w nakręcanym obecnie filmie o Oświęcimiu, obrazującym zbrodnię niemiecką.

W filmie tym, ujrzymy między innymi barok, w którym więziony był jej nieodżałowana pamięć ojciec.

Wracamy na dawne rynki zbytu Różwój eksportu polskich tkanin włókienniczych

Towary włókiennicze to jedna z naszych dawniejszych i poważniejszych pozycji eksportowych.

W ciągu 19 i 20 wieku aż do wybuchu pierwszej wojny światowej eksportował przemysł włókienny i białostocki wyroby włókiennicze do krajów Imperium Rosyjskiego w Europie i Azji oraz tranzytem przez Rosję na Bliski Wschód, do Chin oraz innych krajów Dalekiego Wschodu.

Okręg bielski, położony na terenie b. Galicji sprzedawał swoje wytwory krajom b. monarchii Austriacko-Węgierskiej, w Rumunii, i w innych państwach bałkańskich. Marka polskich wyrobów włókienniczych znana była na całym świecie.

W wyniku traktatu ryskiego oraz naskutek dyktowanego fałszywą „racją stanu“ braku normalnych stosunków gospodarczych z powstałym na gruzach carskiej Rosji Związkiem Radzieckim utracił polski przemysł włókienniczy swoje naturalne zaplecze. Zamiar eksportu na rynek rosyjski i zamary dawne szlaki tranzytowe.

W poszukiwaniu nowych rynków zbytu osiągnęła Polska wprawdzie pewne nowe pozycje, ale w ostatecznym rachunku eksport tkanin, choć wielokierunkowy i bardziej rozdrobniony, globalnie był znacznie mniejszy, niż przed pierwszą wojną światową.

Obecnie eksport towarów włókienniczych rozpoczął się jeszcze w r. 1945. W r. 1946 osiągnął on kwotę 16 milionów dolarów, co w

pewnym już stopniu pokrywało zapotrzebowania przemysłu włókienniczego na dewizy. Dostarczaliśmy tkanin przede wszystkim do ZSRR i Szwecji, a następnie do Szwajcarii, Anglii, Francji, Maroka, Norwegii itp.

Plan eksportowy na rok 1947 przewiduje m. in. eksport 60 mil metrów wyrobów bawełn. (ok. 22 proc. ogólnej produkcji) 10 mil. metrów wyrobów wełnianych (12,5 proc. ogólnej prod.) 14,5 mil metrów wyrobów lnianych i 10 mil. metrów wyrobów jutowych, a poza tym większą ilość wyrobów konfekcyjnych itp.

W pierwszym kwartale 1947 r. wyniósł eksport tkanin włókienniczych już 7,6 milionów dolarów, co przewyższa prawie o 100 procent przeciętny kwartalny eksport w r. ub.

Eksport w r. 1947 obejmuje poza wyżej wymienionymi państwami Jugosławię, Belgię, Bułgarię, Egipt, Palestynę, Turcję, Argentynę, Brazylię itd.

Nawiązywane są również kontakty z Unią Południowo-Afrykańską oraz z Kenią. Plan eksportowy na rok 1948 przewiduje dalszy wzrost (ok. 20 proc.) w porównaniu z rokiem bieżącym.

Dalsze międzynarodowe sukcesy naszego przemysłu włókienniczego uzależnione są w pierwszym rzędzie od jakościowych wyrobów.

Od wysiłku robotnika, majstra, technika i inżyniera, od pracy włókienniczej zależy, czy polska marka fabryczna znowu zajmie na rynkach międzynarodowych należne jej miejsce.

Interpelacje naszych Czytelników

Tajemnica „szwedzkiej“ spiralki

Obywatelu Redaktorze! Korzystając z popularności Waszego pisma, pragnę za jego pośrednictwem zwrócić uwagę zainteresowanych czytelników na następującą sprawę.

Mniej więcej przed dwoma tygodniami udałem się do składni artykułów „elektrotechnicznych“, mieszczącego się przy ul. Daszyń-

skiego (obok poczty) celem zakupu spiralek do płyty elektrycznej.

Na moją prośbę otrzymałem żądane przedmioty wraz z zapewnieniem o dobroci towaru, który miał być wykonany ze szwedzkiego surowiec, i z rachunkiem 600 zł. Pomimo, iż taki wydatek jest ciężki dla pracownika państwowego, wróciłem do domu zadowolony, że będę mógł nadal korzystać z wygod, jakie daje płyta elektryczna. Zadowolenie moje z poczynionego sprawunku było bardzo krótkie, gdyż jedna spirala przepaliła się po kilkunastu minutach, a druga po niespełna dwóch godzinach.

Przez ciekawość zabrałem kawałek zepsutej spirali do laboratorium celem przeprowadzenia analizy (jestem z zawodu chemikiem). W wyniku badań okazało się, że szwedzki surowiec, z którego miały być zrobione spirale, jest zwykłym żelazem z małą domieszką cynku i śladami niklu i nie jest w stanie spełniać zadania, do jakiego został przeznaczony.

Nie mając wcześniej gotówki, dopiero po dniu wczorajszym po otrzymaniu pensji udałem się do wyżej wymienionego składni, prosząc o spirale, jednocześnie reklamując poprzednie. Obsługujący mnie jegomość (prawdopodobnie właściciel) w niezbyt grzeczny sposób przyjął moją reklamację, a gdy dowiedział się o wyniku analizy chemicznej schował przygotowany dla mnie towar i „wyprzedził“ mnie ze sklepu. Jestem przekonany, że jeżeliby zaszła tu jakaś pomyłka lub nie-

dopatrzenie, pan, o którym wyżej wspomniałem, starałby się grzecznie błęd firmy naprawić, zaś swoim postępowaniem potwierdził jedynie podejrzenie, że z pełną świadomością sprzedaje fałszowany towar celem uzyskania dużo większych zarobków, a to powinno być ślone.

Jarosz Eugeniusz

Ob. Puchałowa. Sprawa, o której Pani pismo poruszyłaś już na łamach naszego gazety, stojąc na stanowisku, że jest niesprawiedliwe „kieranie“ tych, którzy karty zważnościowe kwietniowe zgubili, zmniejszenie im przydziałów odzieżowych. Stał się na stanowisku, że w wypadku zagubienia kart przez pracującego rolę zastępczą dla rejestracji mogłoby spełnić zaświadczenia, wystawiane przez firmę (ten system był stosowany z powodzeniem już przy poprzednim kartkowym rozdziale artykułów tekstylnych). Wydział Aprowizacji zajął stanowisko formalne i powziętych decyzji, mimo licznych interpelacji ze strony zainteresowanych kartkowiczów — nie zmienił, tłumacząc się że system rozdziału przydziałów został odgórnie w tej formie ustalony i zmieniony być nie może.

Stali czytelnicy — robotnicy. Prośbę Waszą załatwimy, umieszczając w naszym piśmie w czasie odbywających się losowań loterii państwowej — tabele wywaranych

W rocznicę „Wiosny Ludów“ Nagrody Polskiej Akademii Umiejętności

W związku z nadchodzącą rocznicą „Wiosny Ludów“ 1848 r., Polska Akademia Umiejętności zamierza nadać w roku przyszłym szereg nagród za prace naukowe, poświęcone ówczesnym wypadkom. Nagrody te będą przyznane za prace, których tematem są zagadnienia z dziejów Polski w 1848 i zagadnienia z wypadkami z tym rokiem związane, zwłaszcza zaś ruchy i prądy ideologiczne tak w kraju, jak na emigracji. Mogą to być zagadnienia zarówno z dziejów politycznych, społecznych i gospodarczych (np. udział mas włoskich w Rewolucji 1848 r. w Wielkopolsce i Galicji, przemiany gospodarcze i społeczne na ziemiach polskich przed i w r. 1848), jak kulturalnych i literackich oraz zagadnienia, związane z udziałem Polaków w r. 1848 na obczyźnie.

Pod uwagę będą brane tylko prace, mające charakter oryginalnych, opracowań źródłowych, wyczerpujących dane zagadnienie, lub wnoszących nowe jego oświetlenie naukowe. Nagrodzo-

ne mogą być prace napisane w języku polskim, a ogłoszone drukiem w latach 1945 — 1948, lub przedstawione Zarządowi Polskiej Akademii Umiejętności w formie rękopiśmiennej, opatrzonej imieniem, nazwiskiem i adresem autora. Prace drukowane nadsyłać należy w dwóch egzemplarzach do dnia 15 kwietnia 1948 r. Prace w rękopiśmie w dwóch odbitkach maszynowych do 30 kwietnia 1948 r., pod adresem kancelarii P.A.U. Kraków, ul. Sławkowska 17.

Nagrody przyznane będą i ogłoszone w czasie uroczystości jubileuszowego walnego zgromadzenia P. A. U. w r. 1948. Wynosić one będą: I nagroda — 400.000 zł., II nagroda — 250.000 zł., oraz dwie III-cie nagrody po 150.000 zł.

Możliwe jest podwyższenie wysokości nagród, względnie ich podział, w zależności od charakteru nadesłanych prac.

W skład sądu konkursowego wejdą przedstawiciele nauki, zaproszeni przez Ministerstwo Oświaty i Polska Akademia Umiejętności.

Łodzian jest coraz więcej

Znaczny przyrost ludności świadectwem poprawy bytu i zaufania w przyszłość Po 33 latach miasto nasze osiągnie milion mieszkańców

Urząd Statystyczny Łodzi od pierwszej chwili swego istnienia po wyzwoleniu pracuje bez przerwy nad zagadnieniem ruchu demograficznego w naszym mieście. Kwestia ta zainteresuje zapewne każdego Czytelnikowi, tym bardziej, że cyfry, którymi dysponuje Urząd mają ewolistną wymowę.

Otóż przyrost naturalny ludności (różnica między ilością urodzin a zgonów) — jest w tej chwili tak duży, że jeśli zachowa się istniejące obecnie tempo, to za lat 33 Łódź stanie się miastem milionowym. Na dzień 1 lipca bieżącego roku nasze miasto posiadało 558.564 mieszkańców. Przed wojną na tym terenie w tej chwili obejmującym Łódź było 780 tys. mieszkańców — niedobór więc wynosił ok. 220 tys. ludzi — jest to miara skrajnie niemieckich i trwałego deficytu spowodowanego przez wojnę. Jest rzeczą interesującą, że Łódź w czasie pierwszej wojny światowej również bardzo ucierpiała pod względem ilości ludności i że cyfra pół miliona ludności osiągnięta dopiero po upływie 8-ciu lat od zakończenia tamtej wojny. Obecnie proces rekonstrukcji jest znacznie szybszy — mówią to nam, wydawałoby się, niejasny wymowne — cyfry.

Przyrost ludności naszego miasta nie kształtuje się stale według pewnej ustalonej normy. Przechodzi on natomiast przez wahania, których wyrazem są znów cyfry.

Otóż od chwili wyzwolenia ruch demograficzny Łodzi daje się podzielić na trzy wyodrębniające się fazy. Pierwsza obejmuje rok 1945, kiedy kwartałnie przybywało naszym miastu 50 tys. ludzi. Tymczasem to w zwrotnym do Łodzi szeregu ludzi z obozów koncentracyjnych, względnie z innych miast, gdzie zostali przesiedleni przez Niemców.

Druga faza — to pierwsze trzy kwartały roku 1946. Przyrost wówczas był już znacznie mniejszy i wyrażał się cyfrą 15 tys. ludzi kwartałnie. Przy tym tempie, naturalnie odbyłyby się lata, już w ciągu 8-ciu lat Łódź doszłaby do cyfry 1 miliona mieszkańców.

Trzecia faza zaczyna się w czwartym kwartale roku 1947 i trwa do dnia dnia kwartałnie przybywa Łodzi 3300 ludzi.

O wielkim przyroście naturalnym naszego miasta mówią nie tylko cyfry — różnica między ilością zarejestrowanych urodzeń i zgonów — ale i ogromna ilość wózków dziecięcych, zalegających ulice i parki Łodzi. Są one wszędzie dziesiątki i setki. W roku ubiegłym urodziło się w Łodzi 12.873 dzieci — cyfra, której Łódź przed wojną nie znała. Obecnie, to jest w pierwszym półroczu bieżącego roku, urodziło się już 6935 dzieci. Jednocześnie proporcjonalnie zmniejsza się liczba zgonów — w roku ubiegłym ogólna cyfra zgonów wyniosła 7085. W pierwszym półroczu roku bieżącego cyfra ta zmniejszyła się do ok. 3 tys. Fakt zmniejszenia i stopniowo stale zmniejszającej się ilości zgonów świadczy o poprawie stanu sanitarnego naszego miasta, a jednocześnie o wzroście zdro-

wności dzięki podniesieniu się stopy życiowej.

Za rok ubiegły Urząd Statystyczny notuje więc nieznaną dotychczas w Łodzi przyrost naturalny, nadwyżka urodzeń wynosi bowiem 5815. Rok bieżący będzie jeszcze bardziej „urodzajny” — już w pierwszym półroczu nadwyżka wynosi ponad 3 tys.

Udzielając nam ciekawych informacji o ruchu demograficznym naszego miasta i rozpraszając wszelkie wątpliwości co do przyszłości demograficznej Łodzi — naczelnik Urzędu Statystycznego dr. Rosset wyraził nadzieję, że w najbliższym czasie...

mlenne przekonanie, które skoślej przekazujemy naszym Czytelnikom: Sytuacja demograficzna jest zawsze odbiciem uczuć i nastrojów ludności — wysoka frekwencja małżeństw i wysoka skala rozrodczości, jaką obecnie notujemy — są wyrazem i dowodem wielkiego optymizmu ludności.

Wydaje się nam również, że jeśli szeroka masa ludności oddarza nasze miasto tak wielką ilością dzieci — to bezwzględnie jest to przejaw optymizmu i normalizowania się pod każdym względem naszego życia.

Maryla Zaleska

Jubileusz ofiarnej pracy

40 lat w służbie spółdzielczości

ma za sobą tow. Grudzień

W dniu 11 bm. dyr. Działu Produkcyjnego i Taborów Powszechnej Spółdzielni Spożywców w Łodzi — tow. Michał Grudzień obchodził rocznicę w ruchu spółdzielczym jubileusz 40-lecia pracy na niwie spółdzielczej. Nazwisko tow. Grudzień jest nierozdzielnie związane z historią powstania — spółdzielczości na terenie naszego miasta i założeniem oraz rozwojem Powszechnej Spółdzielni Spożywców w Łodzi.

W r. 1907 powstaje w Łodzi w dzielnicy wschodniej przy ul. Bazarnej jedna z pierwszych okolicznych w swych rozmiarach spółdzielnia „Syrena”, przy której organizowaniu czynny udział bierze tow. Grudzień. Rozwój spółdzielczości na terenie naszego miasta w tym okresie był jeszcze słaby i dopiero gdy w 1917 r. idea spółdzielczości znalazła swych zwolenników wśród szerokiego rzesz robotniczych i pracowniczych fabryk łódzkich, spółdzielczość na terenie Łodzi znajduje swą właściwą drogę rozwoju.

O tych czasach opowiada nam tow. Grudzień: „W 1917 r. z inicjatywy robotników fabryki I. K. Poznański powstaje pierwsza spójdzielnia przy ul. Ogrodowej pod nazwą „Rola”. Z czasem spółdzielnia ta o charakterze otwartym skupia około 4.000 członków, przeważnie robotników fabryki Poznańskiego. Opierała się ona wyłącznie na własnych udziałowych funduszach, bez żadnej pomocy z zewnątrz. Posiadała ona 6 sklepów. W 1924 r. nastąpiło połączenie spółdzielni „Rola” ze spółdzielnią „Wyzwolenie”, która powstała przy fabryce Geyera, Skomasowana spółdzielnia, w skład Zarządu której wchodził tow. Grudzień, liczyła 14.000 członków. Właśnie połączone obie

spółdzielnie otrzymały nazwę Powszechnej Spółdzielni Spożywców w 1924 r. Powszechna Spółdzielnia Spożywców w oparciu o masowy napływ członków z ośrodka robotniczego i drogą dobrowolnych połączeń ze spółdzielniami „Łodzianin”, „Radogoska” i „Zgierska” do 1939 r. rozwinęła się w największą spółdzielnię w Polsce, liczącą 36.000 członków i 99 sklepów. W październiku 1939 r. P. S. S. miała obchodzić 15-lecie swego istnienia oraz uroczystość otwarcia setnej placówki spółdzielczej na terenie Łodzi. W dalszym jednak rozwoju P. S. S. przeszkodziła druga wojna światowa.

Rozwój P. S. S. był ściśle związany z działalnością tow. Grudzień, członka zarządu P. S. S., kierownika zakupów i produkcyjnych działów. Tow. Grudzień dzięki swemu talentowi organizacyjnemu i pracowitości wysunął się w tym okresie na czoło aktywistów spółdzielczych. Natychmiast po odzyskaniu niepodległości tow. Grudzień stanął jako pierwszy do pracy, której celem było wznowienie działalności P. S. S.

W trudnych warunkach, przy braku lokali, kapitałów, rozgrabieniu majątku spółdzielczego dzięki niezłomnej energii starych towarzyszy spółdzielczych z tow. Grudzień na czele, przy wydajnej pomocy młodego aktywistów spółdzielczego rozrasta się do obecnych rozmiarów Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Łodzi.

— Nie zrażaliśmy się trudnościami — mówi tow. Grudzień. — Wzięła ołbrzymie spółdzielni, służąca światu pracy stała się faktem dokonanym. Dziś PSS posiada 300 sklepów, 14 piekarni, nowoczesną szwalnię pakownię kawy, fabrykę cykori, wód gazowych, rozlewnię octu, 5 ołbrzymich magazynów, 26 placówek dodatkowej sprzedaży materiałów opałowych, ołbrzymi dom towarowy przy ul. Piotrkowskiej 100, Halę targową z 37 stoiskami na Zielonym Rynku. Obroty nasze przekraczają 600 milionów złotych miesięcznie. Osiągnęliśmy — co jest sprawą zasadniczej wagi — niespotykaną do tej pory w rozwoju PSS liczbę 100.000 członków.

I liczba ta stale wzrasta... Tow. Grudzień mało mówi o sobie. Pracowa. Wierzy w swój cel — stworzenie powszechnej, wielkiej spółdzielni, która by po takich cenach zapoatrzywała w artykuły świat pracy. Dziś ten cel po 40 latach pracy w służbie spółdzielczości staje się coraz bliższy.

...I to dla nas, aktywistów spółdzielczych, jest najważniejszą i najwładniejszą zapłatą za naszą pracę — mówi na zakończenie tow. Grudzień. Jubilatowi na niwie pracy spółdzielczej i bojowniczej o popularyzacje i realizacje ideałów spółdzielczości łódzki świat pracy składa najserdeczniejsze życzenia w dniu jego 40-lecia pracy dla dobra współobywateli. (Dz.).

Przeżyły sezon świetlic fabrycznych wyniki dotychczasowych doświadczeń

Fabryczne świetlice przeżywają teraz swój sezon ogórkowy. Opustoszały prawie zupełnie z powodu masowych urlopów zarówno dorosłych, jak i dzieci. Daje się to odczuwać we wszystkich rodzajach życia świetlicowego, nawet w tak ulubionej formie, jaką jest teatr.

Pomimo martwych dni Wydział Kult.-ośw. przy OKZZ. prowadzi intensywnie prace przygotowawcze do nowego roku. Idą one przede wszystkim w kierunku stworzenia nowego programu pracy opartego o jak najdalej idącą współpracę z TUR-em, Kuratorium, organizacjami młodzieżowymi i t.d.

Kierownictwo Wydziału Kulturalno-oświatowego proponuje wprowadzenie 6-letniego planu, według którego każdego roku co szósta świetlica winna być doprowadzona do stanu wzorowego.

Jeśli chodzi o dotychczasowe doświadczenia, to zdaniem kierownika prof. ob. Zakrzewskiego, dobór kierowników świetlic dał wyniki ujemne przez powołanie na te stanowiska niektórych jednostek nie mających wiedzy i

odpowiedniego przygotowania do swej pracy, i, co gorsze, z braku podstawowych wiadomości stających nieraz beznadziejnie wobec zagadnień, które przynosi życie. I dlatego w pracy kulturalno-oświatowej nie można oprzeć się wyłącznie na kierowniku świetlicy, do pomocy którego będą powoływane komisje kulturalno-oświatowe oraz specjaliści do poszczególnych zagadnień.

Jeśli chodzi o wykształcenie kierownika świetlicy — na przyszłość — jego minimum musi być szkoła licealna. Ci zaś kierownicy, którzy już pracują, a nie mają wyżej wymienionego warunku, winni być przeszkoleni w specjalnie zorganizowanym 4-letnim liceum świetlicowym.

Stanowisko O.K.Z.Z. — wydaje nam się całkowicie słuszne. Umieszczenie bowiem, — jak to dotychczas, niestety, często się zdarzało, nieodpowiednich ludzi na tak bardzo odpowiedzialnym stanowisku, było przykrym zgrzytem w pracy świetlic fabrycznych. Zlikwidowanie tego stanu rzeczy podniesie i ożywi życie kulturalne mas robotniczych.

Potworny mord we Wrocławiu

WROCLAW PAP. Mieszkańcy Wrocławia zostali wstrząśnięci do głębi morderstwem dokonanym 26 ub. m. na osobie znanego ze swych przeonań i działalności demokratycznej, powszechnie poważanego profesora liceum pedagogicznego i ośrodka szkoleniowego przy państwowej fabryce wagonów — Józefa Czechowskiego.

Mordercą sp. prof. Czechowskiego okazał się uczeń 4 kl. gimnazjum pedagogicznego, 17-letni Mieczysław Noworol, członek organizacji terrorystycznej, otrzymującej dyspozycje od ośrodków zagranicznych. Organizacja ta działała na terenie woj. wrocławskiego, stawiając sobie za cel mordowanie członków stronnictwa demokratycznych, specjalnie członków PPR. Terrorysta zdołał zwerbować do organizacji niektórych uczniów miejskiego liceum.

Władze bezpieczeństwa zlikwidowały rozgłoszoną organizację terrorystyczną i wykryły znaczną ilość broni. Wśród aresztowanych znajduje się również morderca profesora.

W toku dochodzenia ustalono, że w przeddzień zabójstwa, 25 czerwca o godz. 15, odbyło się w parku zebranie na którym Noworol otrzymał rozkaz zamordowania prof. Czechowskiego. Następnie 17 uczniów gimnazjum, wśród których znajdował się również Noworol, urządziło libację na cmentarzu. Po skończeniu libacji o godz. 19 Noworol podszedł do wychodzącego ze szkoły prof. Czechowskiego i zaproponował mu obejrze-

nie dynamo, które znajduje się rzekomo w zburzonym domu, naprzeciw szkoły.

Prof. Czechowski nie podejrzewając podstępny udął się z mordercą na wskazane miejsce. Gdy okazało się, że dynamo tam nie ma, Noworol

oświadczył, że widocznie zostało skradzione.

Wracając Noworol wystrzałem w tył głowy ranił śmiertelnie idącego przed nim profesora. Po dokonaniu morderstwa, zabójca udał się do internatu szkolnego.

OSTRZEŻENIE DLA SPRZEDAJĄCYCH LODY

Władze administracyjne stwierdziły, że rozporządzenie Prezydenta m. Łodzi z dnia 29 maja 1947 r. w sprawie zakazu obrotu lodami we wtorki, środy i czwartki każdego tygodnia nie jest przestrzegane.

W związku z powyższym Zarząd Miejski

Wydział Administracyjny przypomina o zakazie sprzedaży lodów w wyżej wymienionych dniach i ostrzega, iż winni naruszenia przepisów tego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnej karze aresztu do 14 dni lub grzywnie do 5000 zł., albo obu tym karom łącznie.

Nowe władze prezydium DOKP

Ministerstwo Komunikacji z dniem 3 lipca r.b. zarządziło następujące zmiany personalne Prezydium D.O.K.P. w Łodzi.

Dotychczasowy Dyrektor K.P. Ob. Aleksander Bonchet odwołany został do Ministerstwa Komunikacji, a stanowisko Dyrektora Kolei objął dotychczasowy Wicedyrektor techniczny D.O.K.P. w Łodzi inż. Aleksander Bader. Również Wicedyrektor Administracyjny mar. Mieczysław Świdorski przeniesiony zo-

stał do Ministerstwa Komunikacji na stanowisko Wicedyrektora Departamentu Handlowo Taryfowego, a na stanowisko Wicedyrektora mianowany został Ob. Konstanty Rzepniewski, dotychczasowy Zast. Naczelnika Biura Personalnego.

Wicedyrektorem technicznym mianowany został Ob. Stanisław Koper z Ministerstwa Komunikacji.

„SPRAWA HONORU”

Co usłyszymy przez radio

Program na piątek 11 lipca 1947 roku.
12.05 Streszczenie wiadomości dziennika porannego. 12.10 Pieśń Ludowa w wyk. duetu. 12.22 Aud. dla wsi. 12.35 Muzyka klasyczna 13.00 „Z mikrofonem po kraju”. 13.10 Muzyka obiadowa z płyt. 14.00 (Ł) Kronika i komunikaty. 14.05 (Ł) Fajerwerka. 14.10 (Ł) Kariowicz — Serenada smyczkowa (płyty). 14.30 Przerwa. 15.00 Muzyka taneczna z płyt. 15.20 Słuchow. dla dzieci. 16.00 Dziennik. 16.20 Polskie pieśni ludowe. 16.35 Aud. dla chorych. 16.50 „Nasze uzdrowiska”. 16.55 Pog. Sportowe. 17.00 Koncert dla przedowników „Świata Pracy”. 17.45 Aud. dla młodzieży. 18.00 (Ł) Wjedom sportowe. 18.05 (Ł) Fel. liter. dr. J. Trzynałowski p. t. „Walka o postępowanie w literaturze”. 18.15 (Ł) Chwila muzyki z płyt. 18.20 „Niemcewicz i Kraszewski jako dziennikarze” pog. J. Dąbrowski-Sierpułowski. 18.30 (Ł) Koncert życzeń. 19.00 „Wesele krakowskie”. 20.00 (Ł) Aud. liter. „O najdawniejszych przedstawieniach „Hamleta” — fel. prof. dr. Z. Zygulskiego. 20.15 Muzyka ludowa. 21.00 Dziennik. 21.30 Muzyka lekka z płyt. 21.40 Lekkie utwory fortepianowe. 21.55 „Chłopi” Wł. Reymonta. 22.10 Wład. sportowe. 22.15 (Ł) Koncert rozrywkowy. Kwartet jazzowy. 23.00 Ostat. wiad. dziennika. 23.20 (Ł) Program lokalny na jutro.

Kronika Kalisza

Piątek 11 lipca 1947 r.
Dziś Pięta.

Te efony

Komenda Milicji Obywatelskiej — 10-69
Miejskie Pogotowie Ratunkowe i Straż
Pożarna — 21-77
Dworzec kolejowy Informacja — 10-51
Informacja Pocztowa — 12-11

Dyżury aptek

Nocy dzisiejszej dyżuruje apteka mgr.
Szumińskiego Pl. Kilińskiego Nr 4, tel.
14-26.

Teatr Miejski

Operetka Emeryka Kalmana „Hrabi-
na Marica”. Początek o godz. 20.15.
Przedprzedaż biletów w kasie teatral-
nej codziennie od 11—13-tej i od 16-tej
do początku przedstawienia.

Kino

„BALTYK” — „Walka o kobietę”. Po-
czątek seansu o godz. 16, 18 i 20-tej.
„Stylowy” — „Ostatnia szansa”
Początek seansu 17, 19 i 21. W nie-
dziele 15, 17, 19 i 21.
„Wolność” — „Ostatnia szansa”.
Początek w dni powszednie i w nie-
dziele 16,30, 18,30 i 20,30.

Wydawca: Miejski i Powiatowy Komitet
PPR w Kaliszu.

Redakcja i Administracja: Kalisz, Al.
Marsz. Stalina 17, tel. 10-26. Tel. nocny:
11-10.

Godziny przyjęć: Redaktor Naczelny
18—19.

Sekretariat: 10—13.

Gną się kłosa - idą żniwa

Daleko jak okiem sięgnąć, pod kopu-
łą jasnego rozświetlonego nieba,
ciągną się połowane pola srebrzystych
łanów zboża i białozielony gruby dywan
kwitnących kartofli. Tu i tam zaczęły
się już żniwa, a gorączkowy nastrój
ogarnął całą polską wieś jak długa i sze-
roka. Wyruszyli już kosiarze i mono-
tonnie zaskrzyptały żniwiarki, w powia-
tach województwa warszawskiego, na
Słasku i na Pomorzu Zachodnim. Dziś,
jutro cała Polska, aż po Bałtyk, Odrę i
Karpaty zaroi się barwnym tłumem żni-
wiarzy, zbierających plon całorocznych
trudów starań i wyteżonych wysiłków.
Żniwa to wielki egzamin, od którego
wiele zależy, egzamin hartu, sprawności
i umiejętności. Nie wolno nie zmar-
nować z tego co urosło, nie wolno pra-

cować niedbale. Od żniw zależy nie tyl-
ko dobrobyt poszczególnego rolnika, lecz
całego kraju.

Zamiast sprowadzać z zagranicy ziar-
no i żywność, będziemy importowali po-
trzebne nam surowce, maszyny, trakto-
ry. W rękach naszych rolników leży w
dużym stopniu nasza przyszłość. Od nich
i od robotników pracujących w fabry-
kach, od górników, wydobywających po-
żądane zwały naszego czarnego złota-
węglu, zależy nasza odbudowa i przebu-
dowa.

Mimo bardzo ostrej zimy, długotrwa-
łego okresu suszy i powodzi przewiduje
się plony nie gorsze od zeszłorocznych.
Zwłaszcza na ziemiach należycie upra-
wionych i nawożonych zbiory wypadną
zupełnie dobrze. Najładniej przedstawia

ją się na Śląsku i w Poznańskim, ale w
innych dzielnicach kraju osiągną też
prawdopodobnie dobre wyniki.

Naturalnie, jest jeszcze przedwczes-
nym, oceniać ogólnie tegoroczne zbiory
ale chociażby ze względu na to, że obje-
to w br. pod uprawę 52% ziemi więcej
niż w roku ubiegłym, można pozwolić
sobie raczej na optymizm. Na ziemiach
zachodnich, na Śląsku i Pomorzu żni-
wne prawie już całkowicie ugory. Je-
dyne w części woj. Olsztynskiego, na
nieodwodnionych jeszcze całkowicie Zu-
ławach Gdańskich i w pewnym paśmie
woj. szczyńskiego, prace idą wolniej
ze względu na specyficzne warunki miej-
scowe. Na Ziemiach Odzyskanych obsta-
no 80%—90% ziemi ornej.

Na ziemiach dawnych uprawiono
wszystko w 100% za wyjątkiem, woje-
wództw południowo-wschodnich gdzie
w r. ub. trwał terror band, obecnie już
w wielkim stopniu zlikwidowanych.

Na przyszły rok nie będzie już na
pewno ani hektara niezaoranej i nieza-
gospodarowanej ziemi, ale aby się do te-
go, przyczynić trzeba włożyć wiele wy-
siłku właśnie w tegoroczne żniwa.

W niektórych województwach przygo-
towania do żniw dawno już ukończono,
uwzględniając przy tym w dużym stop-
niu udział czynnika społecznego a prze-
de wszystkim młodzieży.

Lecz nie tylko tam gdzie zbiory mają
odbyć się gromadnie, potrzebna jest
współpraca i pomoc wzajemna. Żniwa,
to okres gorący, trzeba się spieszyć, aby
zdążyć na czas, aby nie zaskoczyły
deszcze, nie przyszła niepożądana wi-
chura. Nie w każdym gospodarstwie
jest dostateczna ilość ludzi, wielu prze-
cież mężczyzn walczyło z okupantem i
nigdy już nie wróci, rodzinom słabym,
rodzinom żołnierskiej, inwalidom, trzeba
spieszyć z sąsiedzką pomocą. Nie wolno
postawić przy żłobie konia, sięść na
przyzbie z papierosem, gdy idzie czarna
chmura a sąsiad nie może przed desz-
czem wydażyć sprzątnąć z pola. Po-
spieszmy jako pomoc przy żniwach woj-
sko, pospieszmy na pewno wzorem roku
ubiegłego młodzieży.

Do żniw musimy w miarę możliwości
wszysty się dotężyć, bo od nich zależy
życie nie tylko wsi ale i miast. Praca
to niełatwa, a sielski obrazek żniwiar-
zy i dziewcząt wiążących beztrosko
sнопki, kryje poza sobą obolałe od zgi-
niania plecy, do krwi pódrapane ostrą
słomą ręce i wyschnięte, spieczone od
żaru słońca wargi. Spieszmy więc żni-
wiarzom z pomocą.

Kontrola rozdziału węgla

W związku z artykułami jakie się ukazy-
wały w miejscowej prasie na temat roz-
działu węgla, delegaci Komisji Społecz-
nej udali się do Centrali Zbytu Produk-
tów Węglowych celem przeprowadzenia
kontroli rozdziału węgla wolnorynkowo-
wego.

Kontrola trwa w dalszym ciągu. O wy-

nikach jej opinia publiczna będzie przez
nas informowana.

W Komisji wzięli udział przewodniczą-
cy Miejskiej Rady Narodowej — ob.
Ostrowski, przewodniczący Komisji Cen-
nikowej — ob. Adamus, przewodniczący
Rady Zw. Zawodowych ob. Kowalski
oraz II-gi sekretarz Komitetu Miejskiego
PPR — tow. Berkman.

Apel do społeczeństwa

Związek Zawodowy Dozorców Domo-
wych urządza zbiórki na rzecz loterii
fantowej. Związek prosi społeczeństwo

o poparcie tej akcji, mającej na celu
nieść pomoc najgorzej uposażonym pra-
cownikom na terenie miasta.

Udaremniona afera z cyną

W dniu 16.5.1947 r. do portu w Gdyni
przybył statek z ostatnim transpor-
tem zakupionych przez UNRRA surow-
ców dla naszego przemysłu. Transport
zawierał 50 ton cyny — wartości przesz-
ło 50 milionów złotych. Odbiorcą cyny
był ob. Salaciński Zygmunt, dyr. Oddziału
Biura Odbioru Transportów Mor-
skich.

Salaciński przed przybyciem statku do
portu porozumiał się z Lityńskim pseu-
donim „Wiktor”, notowanym przez wła-
dze bezpieczeństwa przestępcą i wspólnie
sfalszowali dokumenty, na mocy któ-
rych skierował transport cyny do War-
szawy dla nieistniejącej firmy „Zjedno-
czone Zakłady Metalurgiczne”. Umówi-
li się, że Lityński cynę, w Warszawie
odbierze. Do pomocy w sfalszowaniu
dokumentów i odbiorze cyny dobrano
sobie zaufanego Salacińskiego, Takiela.
Na przybyłe 4 wagony cyny do Warsza-
wy na dworcu Wileńskim czekali już Li-
piński i Takiel, zawiadomieni uprzednio
o wysłaniu towaru. Plan wyładunku i
ukrycia cyny był z góry umiejętnie opa-
rowany. Część cyny sprzedano w War-
szawie i Legionowie, część w Krakowie.
Pomagał w tych transakcjach Płachta
Władysław, godny kompan dobranego
towarzystwa, kupiec, który dorobił się
obrzymego majątku na nielegalnym
handlu. Oszuści występowali pod fałszy-
wymi nazwiskami.

Władze bezpieczeństwa powiadomione

przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu,
całą kunsztownie przemyślaną aferę wy-
kryły. Strata 50 ton cyny spowodowa-

by zmniejszenie produkcji parowozów o
27 sztuk, a wagonów towarowych o
1.600 sztuk.

Zduńska Wola

Nowy cennik wszedł w życie

W ślad za innymi miastami Polski,
społeczeństwo Zduńskiej Woli rozumie-
jąc doniosłość i znaczenie Komisji Spo-
łeczno-Cennikowych, by nie zostać w ty-
le a dorównać kroku innym, postanowi-
ło pobudzić do życia mieszkańców na-
szego miasta, aby wzięli udział w walce
z wrogiem demokratycznej Polski —
spekulacją.

W dniu 8-mym lipca 1947 r. zwołano
posiedzenie Komisji Cennikowej, na któ-
rym postanowiono ustalić ceny na mię-
so i pieczywo.

Na konferencję przybyli: przedstawi-
ciel Cechu Rzeźniczego w osobie ob.

Kaczmarek, przedstawiciel Cechu Pie-
karskiego — ob. Wlazły, przedstawiciel
Polskiej Partii Robotniczej — tow. Je-
drzejczak, Inspektor Komisji Specjalnej
— ob. Gąsiorowski oraz obywalecie
wchodzący w skład Komisji Cennikowej.

Przy wielkim obywatelskim zrozumie-
niu Komisja uchwaliła cennik idący naj-
dalej z pomocą ludowi pracy. Cennik
na artykuły pierwszej potrzeby w Zduń-
skiej Woli jest o 20 proc. niższy od cen-
nika łódzkiego, a o 30 proc. niższy od
ostatniego cennika, który obowiązywał
na terenie Zduńskiej Woli.

DZIENNIKALISZA

Komitet Miejski PPR w Kaliszu zzy-
wa tych sekretarzy Kół i ich zastępców,
którzy dotychczas nie wypełnili wzoru
Nr 1 (celem wymiany legitymacji tym-
czasowych na stałe) do natychmiastowe-
go wypełnienia kwestionariusza i dostar-
czenia go Miejskiemu Komitetowi PPR.
W przeciwnym razie legitymacje nie zo-
staną im wydane.

Komitet PPR w Kaliszu zawiadamia,
że w sobotę dnia 12 lipca rb. o godzinie

19-tej odbędzie się zebranie Koła tereno-
wego Nr 2 w lokalu Miejskiego Komite-
tu PPR.

Nieszczęśliwy wypadek przy pracy
Wczoraj dnia 10 lipca rb. ob. Stefan
Grzelak lat 24 pracownik fabryki „Ul-
tramaryna” w Kaliszu, przy zakładaniu
pasa transmisyjnego został wciągnięty
w tryby maszyny. Nieszczęśliwego prze-
wieziono do szpitala miejskiego, gdzie
w parę godzin później zmarł.

Firma Bracia K. i A. FIBIGER

Kalisz, ul. Polna 20 — tel. 12-58

przyjmuje
reperacje fortepianów i pianin
oraz
stolarnia mebli

HOTEL „POLONIA”

ul. św. Stanisława 11 — tel. 18-01

Zakłady Wulkanizacyjne

Kalisz, Poznańska 2 — tel. 14-10

wykonywujące zamówienia
dla władz państwowych

przyjmują również prywatne
wszelkie prace, wchodzące
w zakres wulkanizacji

Maszyny zagrabione przez Niemców powracają do Kraju

W wyniku poszukiwań przeprowadzo-
nych przez polską misję rewindykacyjną
na terenie Niemiec w strefie radzieckiej
odnaleziono maszyny i urządzenia nale-
żące do firmy „Budowa dróg nowoczes-
nych”. Dla Szkoły Głównej Gospodar-
stwa Wiejskiego odnaleziono i zabezpie-
czono 95 tomów cennych książek. Dla
fabryki „Pionki” w Radomiu odnalezio-
no 6 aparatów redakcyjnych.

Z amerykańskiej strefy okupacyjnej w

Niemczech w ciągu ostatniego miesiąca
nadeszło do Polski 15 wagonów obrabia-
rek, maszyn do szycia i innych zrabowa-
nych nam urządzeń fabrycznych. Przy-
gotowano do transportu około 20 wago-
nów mebli, dywanów i innych urządzeń
domowych.

W angielskiej strefie okupacyjnej od-
naleziono i przygotowano do transportu
sanitarkę wojskową z pełnym wyposa-
żeniem. Około 75 obrabiarek i 58 pras

hydraulicznych przygotowano już do
transportu. Znaleziono również i zabez-
pieczono ok. 10 wagonów dokumentów
polskich archiwów.

„SPRAWA HONORU”

KURS SEKRETARZY

Dzisiaj w piątek - 11 lipca w Domu Propagandy Komitetu Łódzkiego PPR o godz. 17-ej odbędzie się seminarium z wykładu „Istota Pasyzmu”.

Referuje tow. Szal.

KOMUNIKAT

Wydział Propagandy Komitetu Łódzkiego zawiadamia, że dzisiaj w piątek 11 lipca, punktualnie o godzinie 18-ej odbędzie się trzeci wykład w ramach 3-go Dzielnicowego Kursu Szkoleniowego.

Temat wykładu „Ustrój polityczno-gospodarczy Polski”.

Wykładowcą będą:

- Dzielnica: Bałuty - tow. dyr. Szczepański, Górna - tow. Smętkiewicz, Górna Lewa - tow. dyr. Sokolowski, Górna Prawa - tow. adw. Załęski, Śródmieście - tow. dyr. Spychała, Staromiejska - tow. Jesierski, Śródmieście Lewe - tow. Niemiński, Śródmieście Prawe - tow. Nitecki, Widzew - tow. dyr. Malicki, Ruda Pabianicka - tow. Karpiński.

UWAGA SEKRETARZE KÓŁ PPR DZIELNICY PRAWY ŚRÓDMIEJSKIEJ

Dzisiaj o godzinie 18-ej w lokalu własnym przy ulicy Gdańskiej 75 odbędzie się odprawa sekretarzy wszystkich kół dzielnicy Prawej Śródmiejskiej.

ZEBRANIE WYDZIAŁU KOBIECEGO LEWEJ ŚRÓDMIEJSKIEJ

Dzisiaj o godzinie 18-ej w lokalu przy ul. Południowej 11 odbędzie się posiedzenie Wydziału Kobięcego PPR-u dzielnicy Śródmiejskiej Lewej.

UWAGA CZŁONKINIE PPR DZIELNICY WIDZEWI

W sobotę 12 lipca o godzinie 17-ej w lokalu własnym przy ul. Armii Czerwonej 38 odbędzie się ogólne zebranie kobiet - sympatek i członkiń PPR-u dzielnicy Widzew.

ZEBRANIA KÓŁ PPR-u

W dniu dzisiejszym odbędą się zebrania partyjne w następujących dzielnicach:

RUDE PABIANICKA:

- O godzinie 13-ej zebranie koła pracowników kuchni firmy „Horak”.
O godzinie 16-ej zebranie koła Spółdzielni Spożywców.
O godzinie 15-ej zebranie koła Starostwa Grodzkiego Łódź-Południe.
O godzinie 17-ej zebranie kół terenowych Nr 1 i 2.

WIDZEW:

- O godzinie 18-ej zebranie terenowych kół Nr 4 i 5.
O godzinie 14-ej zebranie koła oddziału chemicznego PZPB Nr 5.
O godzinie 18-ej zebranie wszystkich członków kół oddziałowych PZPB Nr 5 „Wi-my”.
GÓRNE LEWA:

- O godzinie 13.30 zebranie koła PZPB Nr 19
O godzinie 14-ej zebranie koła przedziału cieniłej PZPB.
O godzinie 15.30 zebranie koła pracowników głównego biura PZPB Nr 1.

GÓRNE PRAWA:

- O godzinie 8.30 zebranie pierwszego koła 6 kom. MO.
O godzinie 15.30 zebranie koła trzeciego PZPW Nr 1 oraz trzeciego koła PZPW Nr 5.
O godzinie 16-ej zebranie pierwszego koła Państwowej Fabryki Czółenek oraz trzeciego koła Ośrodka Konieckiego Nr 3.
O godzinie 18-ej zebranie terenowego koła Nr 1.

GÓRNE:

- O godzinie 16-ej zebranie koła pracowników dniówkowych PZPW Nr 6.
O godzinie 13.45 zebranie koła tkalni i przedziału zmiany pierwszej PZPB Nr 17.
O godzinie 15-ej zebranie koła pracowników dniówkowych PZPB Nr 7.

ŚRÓDMIEŚCIE LEWE:

- O godzinie 14-ej zebranie koła drugiego f. „Eltingon”.
O godzinie 15.30 zebranie kół Wojskowych Zakładów Budowlanych, f. „Petter” oraz koła Wojskowych Zakładów Motorniczych.
O godzinie 16-ej zebranie kół VI, XII i XV KEŁ oraz koła Filmu Polskiego Fab. B.
O godzinie 16.30 zebranie koła Filmu Polskiego Prod.
O godzinie 19-ej zebranie koła Filmu Polskiego Atelier.

BALUTY:

- O godzinie 15.30 zebranie koła tkalni PZP - 6 Nr 8.
O godzinie 16.30 zebranie koła LEWERD.

Ze sportu

Pierchała ustanawia nowy rekord toru ale „Cryterium Asów” wygrywa Wikaryjczyk - Więcek Gburek ulegają nieszczęśliwym wypadkom

PIERCHAŁA (wybilla) ustanowił nowy rekord toru wynoszący 2:20 sek.

Bywalcy wyścigów motocyklowych muszą mieć zdrowe nerwy. W przeciwnym wypadku rzadziej im siedzieć w domu, bo nigdy do sportu tego nie przekonają się i nigdy ich ten sport nie chwyci.

DWA RAZY INTERWENIJE POGOTOWIE

Podczas wczorajszego „Cryterium Asów”

zorganizowanego przez sekcję motocyklową KS Zryw byliśmy świadkami dwóch wypadków i aż w dwóch wypadkach musieliśmy interweniować pogotowie. Na szczęście zakończyły się one nie tak tragicznie, jakby można było przypuszczać. Ryzykanci zawsze mają szczęście nawet w nieszczęściu.

Do trzeciego wyścigu wszystko było jak najlepiej. W pierwszym doskonały Łódzianin Krakowiak zwyciężył Śrutowskiego z Gdyni i Szumarskiego (DKS), w drugim zwycięzca „Grand Prix” Łódzi Pierchała pokonał Wikaryjczyka z Gdyni i Łódzianina Wrótyńskiego. Start do trzeciego wyścigu zapowiadał wprawdzie ostrą walkę ze względu na start dwóch wielkich ryzykantów Więcka i Gburka, ale nikły nie przypuszczał, że zakończy się on oml nie tragicznie.

DRESZCZ ZGROZY NA TRYBUNACH

Obaj rywale w pełnym gazie ruszyli ze startu. Wyścig poprowadził Więcek przed Gburkiem i Szumarskim. Na drugim okrążeniu (każdy wyścig rozgrywany był na 5 okrążeń) Gburek na wirach chciał wyminać Więcka lewą stroną. Skutki były fatalne. Więcek nie orientując się jak daleko

był za nim Gburek, ściął nieco wrot i swym tylnym kołem uderzył w przednie Gburka, który stracił panowanie nad maszyną i uległ przewróceniu. Gburko wydobł się z pod maszyny nieprzytomnego i karetką pogotowia przewieziono do Czerwonego Krzyża. Nieszczęście obrażenia okazały się nie ciężkie i Gburek po pierwszej pomocy lekarskiej powrócił na tor, ale już oczywiście udziału w zawodach nie brał.

WIĘCKI LEPIEJ OBOJCZYK

Drugiemu wypadkowi uległ Lubieniecki Wikaryjczyk jadąc w piątym wyścigu. Kłak Jakim i Wrótyńskim. Przebieg jego był podobny do pierwszego. Właśnie wtedy miał miejsce na ostatnim wirażu przed metą i tu nastąpiło zderzenie przedmijania. Gdyby nie kask ochronny, Więcki mógłby odnieść o wiele poważniejsze obrażenia zagrożające nawet jego życie, gdy został wyrzucony z maszyny i głową o ramieniem uderzył o mur, odgradzający trybunę od toru. Z powodu złamania obojczyka Więcek oczywiście startować dalej nie mógł.

PIERCHAŁA USTANAWIA REKORD TORU

Najlepszy czas dnia, a zarazem nowy rekord toru ustanowił wczoraj doskonale uspołobiony Pierchała (2:20) jadąc w 7 wyścigu z Krakowiakiem i Śrutowskim. Doskonały czas słusznie predysponował go na ostaniego zwycięzcę, tymczasem w finale, po bardzo emocjonującej walce zwycięstwo odniósł na swym wyścigowym „Janie” Wikaryjczyk bijąc Pierchałę i Krakowiaka w czasie 2:22,5 sek.

Organizacja zawodów sprawna. Zainteresowanie duże.

Szczepaniak wciąż niezastąpiony Warszawa wystawia skład przeciwko Łodzi

22 lipca odbędzie się w Łodzi mecz piłkarski o puchar śp. Kałuzy pomiędzy jedynakami Warszawy i Łodzi.

Jak donoszą z Warszawy, reprezentacja stolicy ma wyglądać następująco:

Bramkarze - Skromny (Legia), Borucz

(Polonia), obrona - Szczepaniak, Gierwałowski (Polonia), rezerwa: Serafin (Legia), pomoc - Szczurek (Legia), Brzozowski, Pruski (Polonia), rezerwa: Wasko (Legia), atak - Mordarski, Górski (Legia), Świczak, Szulczak, Ochmański (Polonia), rezerwa: Jończyk (Polonia), Cyganik (Legia).

Wpływają pierwsze zgłoszenia... Mistrzostwa Polski na torze helenowskim zapowiadają się ciekawie

NA TYCH TRZEBA UWAGAĆ

Nieziłym sprinterem jest również Jaskiewicz z Kalisza, z Wrocławia startuje bardzo dobrze zapowiadający się w roku ubiegłym Janik (b. kolarz krakowski) i nowa nadzieja wychowanek już Wrocławia Trynkos. Obaj ci kolarze mogą sprawić w niedziele nie jedną niespodziankę.

KTO ZDOBEDE 3 MIEJSCE?

Z Warszawy najgroźniejszym dla Łódzian będzie chyba Wiśniewski, który w roku ubiegłym zajął w Krakowie trzecie miejsce za Kupczakiem i Bekiem. Mamy jednak wrażenie, że w tym roku Wiśniewski nie powtórzy tego sukcesu. Na trzecie miejsce typujemy raczej Dąbrowieckiego, Pietraszewskiego, Janika względnie Trynkosa. Kudert może również narobić niemałego zamieszania.

POZNAŃ NIE POWINIEN BYĆ GROZNY

Poznań jakkolwiek według przypuszczeń organizatorów przyjedzie do Łodzi „kupca”, nie odegra chyba w mistrzostwach poważniejszej roli, choćby z tego względu, że nie posiada u siebie toru kolarskiego, a więc i tym smym nie może posiadać dobrych torowców.

LICZYMY NA ŁÓDZ

A teraz przejdźmy do Łodzi. Obok Beko, który wraz z Kupczakiem jest faworytem do tytułu mistrza, honoru jej bronid jeszcze będą Salyga, Pietraszewski, Grzelak, Wojciech Wojciechowski, Grynkiewicz i Czyż. W mistrzostwie po Beku powinien dużą rolę odegrać Pietraszewski i Salyga T.

MISTRZOSTWA MAJĄ BYĆ FILMOWANE

Organizatorzy dokiadają wszystkich starań, aby niedzielne zawody o mistrzostwo Polski wypadły jak najlepiej i najokazalej. W tym celu skontaktowano się nawet z Polskim Filmem i nie jest wykluczone, że pewne fragmenty mistrzostw będą filmowane.

PRZEDSPRZEDAŻ JUŻ CZYNNA

Przedspzedaż biletów została już uruchomiona w dwóch punktach: W Spółdzielni Pracy Sztukarzy przy ul. Marszałka Stalina 25 Składnicy Materiałów Piśmiennych Jurkiewicz przy ul. Piotrkowskiej 38.

Kto z nich wejdzie do klasy państwowej!

Tabela gier międzyregionalnych, które mają za zadanie wyłonić kandydatów do Klasy Państwowej, po pierwszej niedzielnej rozgrywce wygląda następująco:

Table with 4 columns: GRUPA, gier, pkt., st. by. It lists results for various groups (I, II, III, IV, V) and individual players like Tarnowia, Jarosławski KS, Legia Krosno, etc.

UWAGA, ZYCIOWCY!

Podaje się do wiadomości, że zebranie informacyjne dotyczące wyjazdu na obozy do Szklarskiej Poręby i do Wierca - Zdrój, odbędzie się w piątek dnia 11 b.m. o godzinie 20.00 w lokalu AZWM „Zycie”.

W dniu 11 b.m. odbywa termin uiszczenia opłat związanych z wyjazdem wynoszących 500 zł.

ODPRAWA

Zarząd Miejski ZWM zawiadamia, że w dniu 12 b.m. o godz. 17.00 w lokalu własnym Plac Zwycięstwa 13 odbędzie się odprawa członków organizacji wyjeżdżających na IV. turnus wczasów do Spalonej.

Obecność wszystkich wyjeżdżających obowiązkowa.

Wszyscy winni przynieść z sobą pieniądze na podróż w obie strony. (Wyjeżdżający korzystają z 66 proc. zniżki.)

Zarząd Miejski ZWM zwołuje dnia 11 b.m. o godz. 18 nadzwyczajne zebranie Koła Terenowego Radogoszcza w lokalu Koła Świetlana 11-13. Obecność wszystkich członków koła obowiązkowa. Sprawy bardzo ważne.

Potrzebni natychmiast:

- 1. Technik na Kier. Pracy i Placy
2. Technik na Kalkulatora
3. Mistrz dzielnicki na „Szubertki”
4. Mistrz dzielnicki na „Oczkarkowe”
5. Mistrz na maszynie „Oczkarkowe”
Zgłaszać się do Wydziału Personalnego Zakładów Przem. słu Dzielnickiego Nr. 2, Łódź, Al. Kosciuszki 23-25.